
Mesijansko Biblijska Studija - 133

MESIJINO GOSPODSTVO

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

MESIJINO GOSPODSTVO
MBS133
Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

***Reče Gospod Gospodu mome: Sedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje
tvoje za podnožje nogama tvojim.***

(Psalam 110:1)

Ova studija o Mesijinom Gospodstvu biće raspravljana u tri velika dela: prvo, teologija Gospodstva; drugo, učiniti Mesiju Gospodom života pojedinca; i treće, primene Mesijinog Gospodstva na neka posebna područja.

I. TEOLOGIJA GOSPODSTVA

Prvo veliko područje je teologija Gospodstva. Govorićemo o ovome u tri područja: prvo, značenje; drugo, Mesijino Gospodstvo, i treće, odnos između Gospodstva i spasenja.

A. Značenje Termina

Kako bi razumeli šta mislimo kada kažemo Gospodstvo treba da raspravimo četiri posebna termina.

1. Jahve

Prvi i najistaknutiji termin je Jahve. U Hebrejskom, to ime se sastoji od četiri Hebrejska slova, koja odgovaraju Engleskim slovima YHVH. U većini Engleskih prevoda, (a isto je i kod Srpskih prevoda; op.prev.), ovo Božije ime se prevodi kao GOSPOD sa svim velikim slovima. U drugim prevodima, reč koja se koristi je jednostavno Jahve, ili Jehova.

Ovo ime za Boga, GOSPOD ili Jahve, u Hebrejskoj Bibliji koristi se sveukupno 6832 puta i ima pet posebnih aspekata. Prvo, korensko značenje reči je „biti”. To naglašava Boga kao Onog koji je večni i samopostojeći (Izlazak 3:14). Drugo, to naglašava Boga kao čuvara-saveza, posebno u Njegovom odnosu prema Izraelu, jer Bog je povezan sa Izraelom kroz savez (Postanak 15:12-21). Treći aspekt naglašava Boga kao Onog koji se ne menja (Malahija 3:6). Četvrti aspekt naglašava pravednost Božiju i naglašava Jahvu kao Sudiju zbog Njegove pravednosti (Postanak 18:25-26; Psalam 11:4-6). Peti aspekt naglašava Božiju ljubav u tome da je On, kao Jahve oboje, Otkupitelj i Spasitelj grešnika (Isaija 63:7-9; Jeremija 31:1, 6). To je proizvod Jahvine ljubavi.

2. Adon

Drugi poseban termin koji se koristi u konceptu Gospodstva jeste Hebrejska reč **Adon**, koja se prevodi na tri načina u Engleskim Biblijama: „gospodar”; „gospodin”, kada se koristi za ljudsko biće; i Gospodin sa prvim velikim slovom „G” kada se reč koristi za Boga. Ponegde se YHVH ili Jahve prevodi sa svim velikim slovima kao GOSPOD, a Adon se prevodi samo sa prvim velikim slovom, kao Gospod.

Reč **Adon** se koristi i za Boga i za čoveka. Koristi se za čoveka na više od tri stotine različitih mesta u Hebrejskoj Bibliji i nosi sedam različitih aspekata: prvo, koristi se za muškarca koji je gospodar svoje supruge (Postanak 18:12); drugo, koristi se kao pristojan način obraćanja, poput Staro Engleskog izraza *my lord* (Postanak 23:6); treće, koristi se kao gospodar roba (Postanak 24:12); četvrto, koristi se kao gospodar nad posedom (Postanak 42:30); peto, koristi se kao gospodar nad kućom (Postanak 45:8); šesto, koristi se kao naslov poštovanja (Brojevi 11:28); i sedmo, koristi se kao sudski termin (I Samuilova 26:17).

Međutim, koristi se i za Boga, i trideset tri puta se koristi sastavljeno sa terminom YHVH, naglašavajući Njegovo posebno Gospodstvo (Izlazak 34:23; Ponovljeni Zakon 10:17; Psalam 97:5; 114:7; 135:5; 136:1-3; Isaija 1:24; 3:1; 10:16, 33; 19:4; Mihej 4:13; Zaharije 6:5). Ovo korišćenje **Adon**, sastavljeno sa Jahve, pokazuje pet različitih aspekata, ili značenja: prvo, Adon naglašava Boga kao gospodara; drugo, Boga kao Gospodina; treće, Boga kao suverenog; četvrto, naglašava to da je Bog vlasnik ovog sveta; i peto, Bog je taj koji ima potpunu kontrolu nad ovim svetom.

3. Adonai

Treći posebni termin je Hebrejska reč, **Adonai**, koja je izvedenica iz ove prethodne. To je oblik množine i znači „moji Gospodi”, i naglašava Boga kao gospodara. I dok se oblik jednine Adon koristi i za Boga i za čoveka, oblik množine Adonai koristi se samo za Boga. Sveukupno se koristi 449 puta: 135 puta se koristi samostalno; 315 puta se koristi sastavljena sa imenom Jahve; 310 puta je to **Adonai Jahve**, a pet puta je **Jahve Adonai**.

Ova korišćenja imaju tri različita aspekta: prvo, **strah od Gospodina** izvor je mudrosti (Knjiga o Jovu 28:28); drugo, naglašava Božije vlasništvo nad svetom (Psalam 8:1-9); i treće, naglašava Božiji priziv da Mu se bude apsolutno poslušan (Malahija 1:6). Da primenimo sve ovo na koncept Gospodstva; ime Jahve naglašava našu zavisnost o ovom Gospodu, a termin Adonai naglašava poslušnost koju taj Bog zahteva od nas.

4. Kurios

Četvrti posebni termin jeste glavni termin koji se koristi na Grčkom: **Kurios**. U klasičnom Grčkom, ovaj termin se koristi na tri načina: prvo, da naglasi nekog da jeste vlasnik; drugo, da naglasi nekog ko ima potpuni autoritet; i treće, da naglasi nekog ko ima svu zakonsku moć na raspolaganju. Ova reč se nikada ne koristi za Grčke bogove.

U Septuaginti, ovaj termin se koristi kao Grčki ekvivalent terminu Jahve 6156 puta od 6832 puta gde se Jahve pojavljuje. Isto tako se koristi da se prevedu termini **Adon i Adonai**. **Kurios** se koristi i za Boga i za čoveka, a koristi se takođe i za još jedan Hebrejski termin, **Vaal**, i naglašava vlasništvo nad nečim. Novi Zavet sledi oba korištenja, klasični Grčki i Septuagintu; i izražava ideju poslušnosti i podložnosti, i to je naslov pun poštovanja. Koristi se za vlasništvo nad životinjom (Luka 19:33), za vlasništvo nad robom (Luka 16:3; Matej 13:27; 25-26; Dela 16:16-19). Koristi se kao sudski termin (Matej 27:62-63) i koristi se da označi supruga kao gospodara nad suprugom (I Petrova 3:6).

B. Mesijino Gospodstvo

Drugo područje teologije Gospodstva jeste Mesijino Gospodstvo. Kada govorimo o Mesijinom Gospodstvu samom po sebi, tri zaključka bi trebalo izvući.

1. Mesija je Gospod Starog Zaveta

Prvi zaključak, kada govorimo o Mesijinom Gospodstvu, jeste to da je On Gospod Starog Zaveta. Ovo je očigledno na tri različita načina.

Prvi način je da u Starom Zavetu Bog o Sebi govori kao o JA JESAM, a Isus (Ješua) govori o Sebi u Novom Zavetu kao o JA JESAM (Jovan 8:58; 18:5-6).

Drugi način na koji je to očigledno jeste da ima jako mnogo „Jahve odlomaka” u Starom Zavetu, koji se primenjuju na Ješuu u Novom Zavetu. Na primer, Psalam 102:12, 25-27 Bogu se obraća kao Jahvi, a posle se u Novom Zavetu citiraju ovi stihovi u Jevrejima 1:10-12 i primenjuju se na Ješuu. Drugi primer je Isaija 6:5, gde se Bogu obraća kao Jahvi; Jovan 12:41 primenjuje ove stihove na Ješuu. Očito je da je Jahve u Starom Zavetu često Isus u Novom Zavetu.

Treći način na koji je ovo očigledno jeste taj da se Starozavetni termini **Adon i Adonai**, primenjuju na Ješuu u Novom Zavetu. Na primer, u Ponovljenom Zakonu 10:17 Bogu se obraća kao Adon, ili Adonai, a ovaj stih je citiran i primenjen u Novom Zavetu na Isusa u I Timoteju 6:15. Isaija 6:1, 8-10 primenjuje se na Ješuu u Jovan 12:39-40. Isaija 53:1 primenjuje se na Ješuu u Jovan 12:38. Psalam 110:1 koristi termin Adonai, koji se primenjuje na Ješuu nekoliko puta u Novom Zavetu (Matej 22:41-45; Marko 12:35-37; Luka 20:41-44; Dela 2:34-36; Jevrejima 1.13). Očigledno je stoga da je Isus Gospod Starog Zaveta.

2. Mesija je Gospod Novog Zaveta

Druga tačka koja se tiče Mesijinog Gospodstva sadrži dvanaest aspekata.

Prvi aspekt je taj da se Grčki termin **Kurios**, koji je Grčka reč kojom se prevodi Jahve, Adon i Adonai iz Starog Zaveta primenjuje na Ješuu u Novom Zavetu u svim mogućim varijacijama svog značenja koje nalazimo u Novom Zavetu. Zapravo, Kurios se za Ješuu koristi 747 puta.

Drugi aspekt je da On jeste **Gospod sviju** (Dela 10:36; Rimljani 10:12; Efežani 4:4-5).

Treći aspekt je da On jeste **Gospod slave** (I Korinćanima 2:8).

Četvrti aspekt je da On jeste **Gospodar nad Gospodarima** (Otkrivenje 14:14; 19.16).

Peti aspekt je taj da zbog toga što On jeste Gospod, svi anđeli su podložni Njemu (I Petrova 3:22).

Šesti aspekt jeste to da zbog toga što On jeste Gospod, On je glava, poglavar celokupnog čovečanstva (Rimljani 14:9; I Korinćanima 11:3).

Sedmi aspekt jeste to da zbog toga što On jeste Gospod, On vrši upravljanje univerzumom (Efescima 1:21-22).

Osmi aspekt jeste zbog toga što On jeste Gospod, On je isto tako i **glava crkve** (Efescima 1:22, 23; 5:23; Kološanima 1:18; 2:19).

Deveti aspekt jeste zbog toga što je On Gospod, On je i **Gospodar Šabata** (Matej 12:8; Marko 2:28).

Deseti aspekt jeste da je On, Mesija Gospod (Marko 1:3; Luka 2:11; 3:4). U stvari, uobičajeno rabinsko ime za Mesiju je bilo „Kralj Mesija” i upravo ovaj rabinski koncept odražen je u odnosu na Ješuu kao na „Gospoda Mesiju” u Novom Zavetu.

Jedanaesti aspekt jeste da je On isto tako poznat i kao Gospod Bog (Luka 5:8; Jovan 20:28).

I dvanaesti aspekt jeste to da je On isto tako Gospod svakog vernika (Jovan 13:13-14; II Korinćanima 4:5; 12:8; Efescima 6:9).

3. Zaključci u vezi Mesijinog Gospodstva

Treća tačka su određeni zaključci koji se odnose na Mesijino Gospodstvo. Temeljeno na činjenici da je On Gospod Starog Zaveta i da je Gospod Novog Zaveta, postoji sedam odvojenih zaključaka o Mesijinom Gospodstvu.

Prvo, On je Stvoritelj. Da bi neko bio Stvoritelj, On mora da bude Gospod. Zato je On Stvoritelj. To je razlog zašto Jovan 1:13 naglašava da su sve stvari stvorene kroz Njega i bez Njega, nebi bilo ničeg što sada postoji, jer On je izvršitelj stvaranja.

Drugo, On je Onaj-koji-čuva-Savez. Primarno značenje termina Jehova jeste naglašavanje Boga kao Čuvara-Saveza i to je ono što On jeste. On je taj koji će da osigura da svi Božiji savezi budu uistinu ispunjeni.

Treće, On je samo-postojeći. Zato što drugo ključno značenje termina „Jehova” naglašava Boga kao Onoga koji samopostoji, zato je i Ješua samopostojeći. Njegovo postojanje ne zavisi ni o jednom drugom elementu.

Četvrto, On je Gospodar. Gospodar je neko kome se mora pokoravati. Činjenica da je On naš Gospodar znači da mi moramo da se pokoravamo Njemu; mi smo dužni u svemu da slušamo Njega.

Peto, Ješua je Vlasnik. On je Vlasnik sveta jer On je stvorio svet. On je vlasnik celokupnog čovečanstva, jer je On stvorio celokupno čovečanstvo. Ali, On je isto tako i Vlasnik svakog pojedinog vernika na jedan poseban način zbog ponovnog stvaranja, jer smo nova stvorenja u Njemu posredstvom regeneracije. Zato što je On naš Vlasnik, On ima pravo da nas smesti gde želi i da tretira sa nama kako god to On želi.

Šesto, On je Vladar. Kao Gospod On mora da bude Vladar; a to ističe da je On naš suvereni Vladar i može da čini i deluje kako On hoće.

I sedmo, On je središte svega. On je središte univerzuma, centar ljudskog postojanja, središte naše vere, i centar našeg spasenja.

C. Odnos između Gospodstva i Spasenja

Treće područje teologije o Gospodstvu jeste odnos između Gospodstva i spasenja. Ovo je pitanje: mora li postojati potpuna predanost osobe Mesiji kao Gospodu kako bi ta osoba bila spašena?

Mnogi kažu, „Da, kako bi čovek bio spašen on mora da učini predanje Mesiji i da učini Mesiju Gospodom svog života. Ukoliko ne učini Mesiju Gospodom svog života onda takav nije spašen.” Ima nekih uistinu dobrih ljudi koji podučavaju baš ovo. Na primer, Artur Pink piše: „Oni propovednici koji kažu grešnicima da mogu da budu spašeni bez da se predaju Gospodstvu Hristovom jednako greše i jednako su opasni kao i oni koji inzistiraju da se spasenje postiže delima.”

Drugi primer, isto tako od Pinka, u njegovom delu koje nosi naslov: Studije o Veri Koja Spašava, on kaže:

„U velikom broju slučajeva moderni evangelista uverava svoju zajednicu da je sve ono šta grešnik treba da napravi kako bi izbegao Pakao i osigurao sebi Nebo, da prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja, ali takvo podučavanje je u potpunosti pogrešno. Niko ne može da prihvati Hrista kao Spasitelja a da Ga istovremeno odbacuje kao Gospoda. Stoga, oni koji se ne poklone skiptri Hristovoj i ne ustoliče Njega na tron svoga srca, već žive umišljajući da se pouzdaju u Njega kao spasitelja, zapravo su prevareni.”

Ja bih istaknuo da oni koji ne veruju da Mesija mora da bude prihvaćen kao Gospod jednog života kako bi ta osoba bila spašena, ne uče da osoba može da bude spašena prihvaćajući Ješuu kao Spasitelja, a odbacujući Ga kao Gospoda. Ono šta oni kažu je da nevernik zapravo uopšte nema taj koncept na umu. O ovome ćemo detaljnije raspraviti malo kasnije.

Treći primer o onima koji uče Gospodstveno spasenje jeste od John Stott-a: „Ja stoga sugerišem da je taj razvod između Gospodstva i Spasiteljstva Hristova ne samo ne-Biblijski već i nerealan.”

Četvrto, J.I. Parker piše sledeće:

„Ili bi trebalo da ih ostavimo da pretpostavljaju kako je sve što treba da urade da se pouzdaju u Hrista kao Onoga koji nosi njihove grehe bez da uvide da moraju da se odreknu sebe i da Njega uzdignu na tron kao svog Gospoda? Takvu pogrešku bi mogli nazvati nekakvim religionizmom.”

Još jedan primer Gospodstvenog spasenja je:

„Ukoliko osoba ne preda kontrolu svog života Gospodu kada Ga prihvati kao Spasitelja, takav ne može da bude spašen.”

Možda je najuobičajeniji primer onaj iz brošure Četiri Zakona: četvrti zakon kaže da moramo lično da primimo Ješuu kao Spasitelja i kao Gospoda, i onda možemo da upoznamo i da iskusimo Božiji plan za naše živote.

1. Jasna Definicija koju daje Evandjelje

Da bismo rešili pitanje Gospodstvenog spasenja, moramo da tražimo jasnu definiciju iz Evandjelja. Ima dve opcije kada se suočimo sa ovim pitanjem: da li je spasenje milost koja se prima verom, ili je ono vera plus predanje života osobe koja veruje Mesijinom Gospodstvu? Jedna od ove dve opcije mora da bude lažno Evandjelje. Prema definiciji koju daje Evandjelje, pitanje Gospodstvenog spasenja dozvoljava samo dve opcije: ili je osoba spašena samo kroz veru, ili je to vera plus potpuno predanje života te osobe?

U Pismima postoje primeri nepredanih vernika, ljudi koji su očigledno spašeni, ali nisu u potpunosti predani. Jedan primer je u Delima 10:14. Petar je bio vernik. On je zasigurno učinio Mesiju Gospodom svog života u raznim aspektima, ali mu je bilo jako teško da se podloži Gospodstvu Ješuinom po pitanju odlaska u kuću Paganina, i po pitanju ubijanja i jedenja mesa koje nije košer, odnosno, nečisto je. Još jedan primer nepredanog vernika bio bi Varnava u Delima 15:39; pa ipak, kao i sa Petrom, nedostatak predanja bio je privremen. Bolji primer bi bili obraćenici iz Efeza u Delima 19:18-19. Za njih nam je jasno rečeno da su vernici, ali su svakako ne-predani vernici. Njihov nedostatak podložnosti Mesijinom Gospodstvu bio je stalan i voljan, a ne poput Petrovog i Varnavinog, čiji je nedostatak podložnosti bio privremen i trenutani. Postoje primeri u Novom Zavetu, primeri spašenih ljudi kojima je nedostajala predanost u jednom, ili u više područja života, i gde je očigledno da Ješua nije Gospod u nekim područjima njihovih života.

2. Značenje Reči „Gospod” u Odnosu na Spasenje

U pokušaju da se razreši ovo pitanje mora da se uzme u obzir značenje reči „gospod”. Kao što smo već pre istaknuli, termin „gospod” ima brojna značenja i aspekte. Čak i ako ograničimo aspekt Gospodstva samo na spasenje, i dalje postoje varijacije unutar ovog konteksta u Pismima. Kada govorimo o ovom aspektu Gospodstva u spasenju, tri stvari treba da se primete.

a. Gospod Znači „Gospodar”

Pre svega, izraz „Gospod” u naslovu „Gospod Isus” znači više od toga da neko samo postane gospodar jednog života. To nije samo Gospod Isus u smislu „Gospodar Isus”. Već, termin „Gospod” naglašava Isusa kao Boga, tako i termin „Gospod Isus” naglašava Njega koji je Bog-Čovek. Isus naglašava Njegovu ljudskost. Gospod naglašava Njegovo Božanstvo. Tako da Gospod Isus znači da je On Bog-Čovek.

I Korinćanima 12:3 kaže da nijedan čovek ne može da kaže: **Isus je Gospod osim u Duhu Svetom**. Nespašeni čovek može to da kaže u smislu „gospodar”, ali Gospod isto tako znači „u smislu da je Bog”, i osoba može da prepozna Božanstvo Ješuuino bez da je ta osoba voljna da učini Njega suverenim nad određenom stvari, poput Petra, u Delima 10:14. Osoba može da prihvati Ješuu kao Boga, ali to ne znači da je ta osoba Njega učinila Gospodarom svakog segmenta svoga života. Petar je znao za Božanstvo Mesije, on je verovao u to, prihvatio je to, ali nije Ga učinio Gospodarom tog aspekta svog života, u tom vremenu.

Prihvatanje Gospoda Isusa znači prihvatiti Njega u konceptu Bog-Čovek, a ne kao suverena nad svakim segmentom naših života. Kada Biblija kaže da nevernik mora da veruje u Gospoda Isusa, Mesiju, to jednostavno znači da takav prihvata da je On Bog-Čovek. To je ono šta osoba prihvata i veruje kada je spašena. Takav ne čini Njega, u tom trenutku, suverenim nad svakim područjem svog života. Stoga, kada govorimo o spasenju, koncept je Gospod Isus kao Bog-Čovek, a ne Gospod Isus, kao Gospodar-Čovek.

b. Gospod Znači „Jahve”

Druga stvar koju treba primetiti jeste da Mesija mora da bude Gospod u smislu Jahve, kako bi opšte mogao da bude Spasitelj, jer samo Bog može da spasi. Međutim, Njegovo lično Gospodstvo nad životom pojedinca nije uslov za spasenje.

c. Kurios Znači „Bog”

Treća stvar koja treba da se istakne jeste to da Grčki termin **Kurios**, ima značenje „Bog”, što je nešto novo što je došlo sa Septuagintom. U Novom Zvetu, termin Kurios se koristi za Boga, za supruga, za gospodara, za Rimskog oficira, ili jednostavno kao tituliranje čoveka, „Gospodine”. Gospodstvo nad vernikom samo je jedan aspekt značenja reči Kurios. Samo ovaj jedan aspekt ne može se učiniti uslovom za spasenje.

d. Šta Znači da se Isus Prihvati kao Gospod

Onda, mora li Mesija da bude gospodar svakog segmenta naših života kako bi bili spašeni? Je li to značenje toga da se Ješua prihvati kao Gospod, ili to jednostavno znači prihvatiti da je Ješua Bog-Čovek, jer On mora da bude Bog i čovek da bi se opšte kvalifikovao za Spasitelja? Postoje pet ključnih odlomaka koji govore o tome.

(1) Rimljani 1:1-4

Pavao, sluga Isusa Hrista, pozvan za apostola, odvojen za Evandjelje Božije, što ga Bog unapred obeća po prorocima svojim u Svetim Pismima, o Sinu svojemu, rođenu iz potomstva Davidova po telu, postavljenom Sinom Božijim, u sili, po Duhu svetosti, vaskrsnućem od mrtvih, o Isusu Hristu Gospodu našem.

U ovim stihovima Pavle potpuno jasno govori o Evandjelju. On ističe ljudskost Ješuinu govoreći o Njemu kao o Sinu Davidovom. Isto tako on ističe Božanstvo Mesijino nazivajući Ga Sinom Božijim. U ova četiri stiha, on ističe i ljudskost i Božanstvo Ješue. To je ono šta spašava. Ono šta je spasilo verujuće u Rimu bila je činjenica da je Ješua bio i Bog i čovek; Njegovo Gospodstvo snažno naglašava Njegovo Božanstvo, a ne Njegovo gospodarenje nad životom bilo kog pojedinca.

Zapravo, Pavle niti ne pominje Ješuu kao Gospodara bilo čijeg života sve dok ne stigne do Rimljana 12. Ali, on svakako govori o Gospodstvu Ješuinom u tom smislu da je Ješua Bog i to je ono šta osoba veruje kada prihvati Ješuu kao Gospoda - da je On Bog-Čovek, a ne da je On Gospodar nad svakim segmentom naših života.

(2) Rimljani 10:9-10

Jer ako ustima svojim ispovediš Gospoda Isusa i srcem svojim uzveruješ da ga je Bog vaskrsao od mrtvih, bićeš spašen. Jer srcem se veruje na pravednost, a ustima se ispoveda na spasenje.

Prema ovim stihovima, da bi osoba bila spašena, mora da **ispovedi Isusa kao Gospoda**. Ovdje se ne radi o **Gospodu**, u smislu da On postaje Gospodar u svakom segmentu naših života, već o **Gospodu**, u smislu Njegova Božanstva. Moramo ispovedati Gospodstvo Ješuinu. Termin **Gospod**, stavlja naglasak na Njegovo Božanstvo, a termin Isus naglašava Njegovu ljudskost; tako da je ono šta treba da se ispovedi za spasenje jeste da je On Bog-Čovek. Mi ne prihvatamo Njega kao Gospodara naših života kako bi bili spašeni.

(3) Dela 2:36

Neka dakle sa sigurnošću zna sav dom Izraelov: toga Isusa koga vi razapeste Bog je učinio i Gospodom i Hristom.

Ovaj stih objavljuje da je Otac Njega **učinio i Gospodom i Hristom**, ili Mesijom. Termin Gospod naglašava Božanstvo; termin Hristos znači „Mesija” i naglašava Njegovu ljudskost. Još jednom, mi Ga prihvatamo kao Onog koji je Bog-Čovek kako bi bili spašeni.

(4) I Korinćanima 12:3

Zato vam obznanjujem: niko ko u Duhu Božijem govori, ne kaže: 'Proklet Isus'; i niko ne može reći: 'Isus je Gospod' osim u Duhu Svetomu.

Znamo da ljudi mogu da preko usta prevale *Isus je Gospod*, bez da stvarno prihvate Njega kao Gospoda Boga. Ponovo, ovaj stih naglašava da Ješua mora da bude i Bog i čovek kako bi mogao da bude Spasitelj.

(5) Filipljanima 2:8-11

I našavši se u obličju poput čoveka, ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na krstu. Zato Bog njega i preuzvisi, i darova mu ime koje je iznad svakoga imena, da se u imenu Isusovu prigne svako koleno onih na nebu i na zemlji i pod zemljom, i da svaki jezik prizna: 'Isus Hrist je Gospod!' - na slavu Boga Oca.

Ovde ponovo, moramo da ispovedimo da je Ješua Mesija Gospod, u smislu da je On Bog, a ne u smislu da je On postao gospodar naših života u trenutku kada smo bili spašeni.

Ovih pet odlomaka koji se često koriste kako bi se kroz njih podučavalo Gospodstvenom spasenju, zapravo, uistinu to ne uče. Aspekt Gospodstva koji spašava jeste Njegovo Božanstvo. I stvarno, Ješua mora da bude Bog kako bi opšte mogao da nas spase. Kada Ga mi prihvatimo kao svog Gospoda, u trenutku našeg spasenja, mi Ga prihvatamo kao Boga našeg Spasitelja. U tom trenutku, mi Ga ne činimo Gospodarem naših života predajući Mu svaki aspekt naših života. To predanje zahteva određeni duhovni rast, pre nego osoba dosegne taj cilj.

Dozvolite mi da zaključim ovu diskusiju o odnosu Gospodstva prema spasenju tako što ću povući jednu analogiju. Dva termina, „Isus” i „Gospod” imaju svaki različite aspekte. Na primer, „Isus” ističe Njegovu istinsku ljudskost, to da je umro za naše grehe. Ime „Isus” naglašava Njegovu ljudskost kao primer za naše živote (I Petrova 2:21); (I Jovanova 2:6). Ime „Isus” implicira Drugi Dolazak (Dela 1:11; Zaharije 12:10). Ime „Isus” ima različite aspekte. Da li mi treba da verujemo sve te aspekte da bi bili spašeni? Ne, mi treba da verujemo samo prvi aspekt kako bi bili spašeni; da je On, kao čovek, umro za naše grehe. Termin „Gospod” isto tako ima različite aspekte. Može da znači „Bog”, ili „Stvoritelj”, ili „Kralj”, ili „Suveren”. Da li mi treba da verujemo u sve ove aspekte da bi bili spašeni? Ponovo, odgovor je „ne”. Samo je prva tačka neophodna za spasenje: da verujemo da je On Bog.

Kada ga prihvatamo kao Gospoda, mi ga prihvatamo kao Boga, i to nas spašava. Mi ga ne prihvatamo kao gospodara svakog aspekta naših života u trenutku kada poverujemo. To je nešto što može da se dogodi posle spasenja, ali to nije nužno potrebno da bi bili spašeni.

II. UČINITI MESIJU GOSPODAROM JEDNOG ŽIVOTA

Druga glavna tema u Mesijinom Gospodstvu jeste o tome da se Mesija učini Gospodarom jednog života. Istaknuli smo da osoba nije spašena tako što Njega učini Gospodarem svoga života. Osoba je spašena tako što veruje da je On umro za grehe, da je pokopan, da je vaskrsao, i da je Bog-Čovek. To je ono šta spašava. Biblija ohrabruje i podstiče vernike, kako oni rastu, da učine Mesiju Gospodarem svog života. Učiniti Mesiju Gospodarem svog života sadrži u sebi dve velike teme koje svakako treba razložiti: pitanje predanja i pitanje Duhom ispunjenog života.

A. Pitanje Predanja

Prvu temu, pitanje predanja, raspravićemo u šest područja.

1. Nedostatak uravnoteženosti u podučavanju o Predanju

Prvo područje po pitanju predanja, koje ćemo raspraviti, jeste uistinu veliki nedostatak uravnoteženosti u podučavanju vernika u odnosu na predanje. Ova neravnoteža dolazi zbog tri razloga. Prvo, neki veruju da u činu predanja leži celokupan odgovor na sav duhovni život i na sve njegove probleme. Drugi razlog neravnoteže jeste to šta u nekim krugovima, predanje zauzima jako malo mesta u duhovnom životu. Ne govori se o njemu, nema rasprava o tome. Ovo su zapravo dve krajnosti: jedna krajnost čini da se na predanje gleda kao da je odgovor na sve, a druga krajnost se ni ne obazire na predanje. Postoji i treći razlog za neravnotežu: a to je naglasak na ponovno predanje koji je u nekim krugovima jako prisutan. Postoje ljudi koji stalno ponavljaju istu pesmu da osoba treba da se ponovno preda i da se ponovno preda i da se ponovno preda, i tako s vremena na vreme osoba treba da prođe kroz proces ponovnog predanja.

2. Temelj Predanja

Drugo područje koje ćemo da raspravimo, kada govorimo o predanju, jeste uloga i koncept otkupljenja.

a. Uloga Otkupljenja

Predanje se uvek temelji na blagoslovima koji su već dodeljeni. Kada nas Biblija ohrabruje da predamo naše živote Bogu, da učinimo taj čin predanja, podsticaj da se predamo Bogu, uvek se temelji na blagoslovima koji su već dodeljeni.

Najveći blagoslov je, naravno, otkupljenje. To je poanta u Rimljanima 12:1, to je veliki stih o predanju, ali se temelji na reči, **stoga**. Razlog zašto treba da predamo svoje živote jeste taj što je Bog sve već učinio za nas, a Pavle, o tome šta je to sve Bog učinio za nas, govori u poglavljima 1-11, u Poslanici Rimljanima.

Prema Rimljanima 3:24, zbog našeg položaja koji imamo u Mesiji, opravdani smo kroz otkupljenje, i zato što smo opravdani kroz otkupljenje treba da predamo sebe

Bogu. Prema Rimljanima 8:23, zato što već imamo osigurano buduće otkupljenje naših tela, treba da svoje živote predamo Bogu. U I Korinćanima 6:19-20, zbog onoga šta je Boga koštalo naše otkupljenje, zbog **cene** otkupljenja, krvi Mesijine, zbog cene koju je Bog platio, zbog smrti Njegovog Sina, treba da predamo svoje živote Mesiji. Temelj predanja uvek počiva na blagoslovima koji su već dodeljeni od Boga, temelje se na blagoslovima koji su već primljeni.

b. Koncept Otkupljenja

Zato što se predanje temelji na otkupljenju važno je da razumemo koncept otkupljenja. Postoje tri ključne Grčke reči koje naglašavaju koncept otkupljenja.

Prva Grčka reč je **agorazo**, i ona znači „kupiti” ili „nabaviti” ili „platiti cenu”. U području otkupljenja znači „platiti cenu koju zahtevaju naši gresi, da bismo mogli biti otkupljeni”. Ova reč se koristi u II Petrovoj 2:1, i u Otkrivenju 5:9.

Druga Grčka reč je **exagorazo**, a ona znači, „kupiti sa tržišta”. U području otkupljenja, ova reč naglašava činjenicu da nas krv Mesije uklanja sa tržišta greha kako bi nam dala sigurnost da se više nikada nećemo vratiti u ropstvo greha. Ova reč se koristi u Galatima 3:13 i 4:5.

Treća Grčka reč je **lutreo**, a znači, „osloboditi”. U području otkupljenja ova reč označava da je „osoba kupljena i oslobođena”. Ova reč se koristi u Matej 20:28, i u Titu 2:14.

Ove Grčke reči naglašavaju otkupljenje. Otkupljenje je temelj zašto bi mi trebali da predamo naše živote Mesiji i zašto bi trebalo da Njega učinimo Gospodarom naših života u svakom pogledu i aspektu.

c. Zaključci

Temeljem ove tri Grčke reči možemo da izvučemo šest zaključaka.

Prvo, otkupljena osoba je plaćena, uklonjena je sa tržnice, oslobođena je i puštena je na slobodu.

Drugo, ovo ne znači da se mi okrećemo od ropstva grehu ka ropstvu Mesiji. To se ne dešava nikakvom automatikom. Više nismo robovi greha, ali to ne znači da smo automatski robovi Mesije.

Treće, to znači da se od ropstva okrećemo ka slobodi.

Tako da, četvrto, sada imamo izbor: možemo da izaberemo da postanemo robovi Mesije, ili možemo da izaberemo da ne postanemo robovi Mesije.

Peto, zbog čega bi mi uopšte izabrali da postanemo robovi Mesije? Uostalom, sada smo spašeni, Nebo nam je osigurano, nećemo izgubiti svoje spasenje, stoga, što bi se gnjavili da postanemo robovi Mesije? Razlog leži u tome što je Mesija učinio: On nam je obezbedio opravdanje, posvećenje, i proslavljenje. Ponovljeni Zakon 15:16-

17, govori o već oslobođenom robu. Rob koji je bio oslobođen može da izabere da ponovo bude rob. Ukoliko ponovo postane rob, to je sada zato što voli svoga gospodara i zato što je gospodar bio dobar prema njemu. On je nekada bio rob, a sada je rob po sopstvenoj obavezi i sada ima pravo na posebne (provizije) opskrbe, prema Izlasku 12:43-45 i Levitskom Zakonu 22:10-11.

I šesto, podstaknuti smo na naše predanje na temelju našeg otkupljenja. Za nas je plaćena cena, uklonjeni smo sa tržnice, oslobođeni smo. Sada treba da predamo svoje živote jer je Ješua bio dobar prema nama i zato što Ga volimo.

3. Sadržaj Predanja

Treće područje o kojem treba da se razgovara po pitanju predanja jeste sam sadržaj predanja. Pitanje je ovo: šta tačno treba da se preda? Kada nas Biblija ohrabruje da se predamo, šta hoće da mi predamo? Tri ključna odlomka su jako važna.

Prvi odlomak je u Rimljanima 6:12-13:

Neka dakle greh ne vlada u vašem smrtnom telu, da ga slušate u požudama telesnim, i ne predajite grehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, kao od mrtvih oživele, i udove svoje, predajte Bogu za oružje pravednosti.

Drugi ključni odlomak je u Rimljanima 12:1: ***Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božijim: prinesite tela svoja kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu - kao svoje duhovno bogoslužje.***

Treći odlomak je I Korinćanima 6:19-20:

Ili ne znate da je vaše telo hram Duha Svetoga u vama, kojeg imate od Boga te niste svoji? Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga svojim telom i svojim duhom, koji su Božiji.

Prema ova tri odlomka, ono šta treba da se preda jeste **telo**; sama osoba. Ono šta Bog hoće da Mu mi predamo jesmo mi sami, konkretno naše oruđe, naše fizičko oruđe, naše fizičko telo. To je ono šta postaje područje predanja. To je sadržaj predanja. To je predmet koji se predaje.

U svetlu toga, koji je odnos između spasenja i predanja? Neki ljudi su zbunjeni i mešaju ovo dvoje. Ponekad se Rimljani 12:1 podučava kao da je to stih koji govori o spasenju. Šta se tiče spasenja, ono se odnosi prema Ješui Mesiji kao prema zamenskoj žrtvi za naš greh; spasenje u sebi uključuje pitanje greha. Međutim, predanje se odnosi prema Mesiji kao prema Gospodaru onog života koji se predaje; predanje uključuje podložnost. Predanje, je stoga, nešto što sledi spasenje. Ono nije ni uzrok, ni sredstvo spasenja.

Glavno pitanje u području predanja jeste: ko će da kontroliše tvoj život? Predanje ne tretira sa posebnostima; poput, na koje ću misijsko polje da odem, koju ću Biblijsku školu da pohađam, da li da oženim ovu ili onu devojkicu. Predanje ne tretira sa svim tim posebnostima. Glavno pitanje kod predanja jeste: ko će da kontroliše tvoj život, Bog ili ti? Pitanje kod predanja nije u tome da se preda nešto, već da se preda neko. A taj neko si ti, tvoje telo, koje Gospod hoće da Mu se preda da bi Mu služilo.

Zaključak koji se odnosi na sadržaj predanja jeste sledeći: područje predanja je život osobe koja se predaje, telo te osobe. Ovo, naravno, uključuje detalje života, ne kao sredstvo predanja, već kao rezultat predanja. Ukoliko predaš samog sebe, ukoliko predaš samog sebe i celo svoje telo da ga Bog koristi za Svoje svrhe, svi ovi detalji života biće prirodno deo toga. Ali ti detalji su rezultat predanja, a ne sredstvo predanja.

4. Aspekti Predanja

Četvrto područje koje ćemo raspraviti kada govorimo o predanju jesu aspekti predanja. Koji su aspekti predanja? Aspekti predanja se mogu sumirati kao inicijalni čin predanja koje potom sledi konstantan nastavak te predanosti. Glavni odlomak koji govori o aspektima predanja nalazimo u Rimljanima 12:1-2: **Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrdem Božijim: prinesite tela svoja kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu - kao svoje duhovno bogoslužje. I ne saobražavajte se s ovim svetom, nego se preobražavajte obnovom svoga uma da uzможete rasuđivati što je volja Božija: što je dobro i ugodno i savršeno.**

a. Inicijalni Čin Prinošenja

Prvo, mora postojati inicijalni čin predanja. Mora biti jedno krizno prinošenje svog tela Gospodu na korištenje. Grčki oblik reči **prinesite**, je Aorist infinitiv. Aorist naglašava jedan učinjen čin, to nije neprekinuta radnja kao kad je u pitanju sadašnje vreme (prezent). Isto to vreme je upotrebljeno u Rimljanima 6:13, gde nalazimo Aorist imperativ.

Mi treba da učinimo jedan, jedinstven čin prinošenja naših tela Gospodu na korištenje. On ovde ističe da je to razuman, racionalan i logičan čin koji se čini u svetlu **milosrđa Božijeg**, kojeg smo primili kada smo spašeni. Predanje se uvek temelji na prethodnim blagoslovima Božijim, a Pavle redom navodi te blagoslove u Rimljanima 1-11, gde nam on kaže da je Bog provideo spasenje koje uključuje opravdanje, posvećenje, i proslavljenje. U svetlu svega toga šta je Bog napravio za nas, u svetlu **milosrđa Božijeg**, koje smo primili kada smo spašeni, to je razumna, racionalna i logična stvar za napraviti.

On ističe da se radi o žrtvenom prinosu. Mi treba da živimo za Mesiju u svakodnevnoj životnoj rutini naših života. Mi smo naša tela prineli kao žrtveni prinos da ih On koristi. Nadalje, ovo mora da bude **živa žrtva**, ne mrtva. To mora da bude celokupno i potpuno prinošenje.

b. Ne - Saobražavanje

Drugi aspekt predanja je ne-saobražavanje. Ovo uključuje odvojenje, ili ne-saobražavanje sa zlim vremenom u kojem živimo. To je poanta u Rimljanima 12:2, i u Galatima 1:4. Ovo je negativni aspekt predanja; on uključuje vanjštinu. Saobraženost znači da izvanjska pojava, vanjština, nalikuje na ovaj svet, iako se unutar njega transformacija dogodila. Ne-sabražavanje znači „ne biti u modi”, i to je

isto tako poanta I Petrove 1:14. Život koji je ne-saobražen, jeste život izvan mode vremena u kojem živi, ali isto tako jeste i neophodna karakteristika predanog života.

c. Preobražavanje (Transformisanje)

Treći aspekt je preobraženje. Ovo je pozitivna strana predanja; i uključuje nutrinu. Prema II Korinćanima 3:18, sredstvo preobraženja jeste Duh Sveti. Središte je naš um, i to postaje rad preobražavanja, reprogramiranje naših umova. Duh Sveti čini to kako bi nas doveo do toga da mislimo na način na koji Bog razmišlja.

5. Učestalost Predanja

Peto područje za razmatranje, po pitanju predanja, jeste učestalost. U mnogim krugovima stavlja se naglasak na stalnu obnovu predanja, tako da gotovo na svakom letnjem Hrišćanskom kampu, konferenciji, ili skupu, ljudi daju svedočanstva kako su proživeli ponovno predanje svojih života. Izgleda kao da to treba da prolaze periodično, barem jednom godišnje.

Ali, zapravo, Biblija ne uči stalno ponovno predavanje. Ključni stih za predanje je u Rimljanima 12:1, i tamo je naglašen jednom učinjeni čin. Kada smo učinili ovaj jednom učinjeni čin iz Rimljana 12:1, i imamo jednom zauvek predane živote na službu Njemu, tada imamo predan život. U tom trenutku, život je predan. Kada dođemo do nekih životnih raskrsnica, pitanje nije: da li ćemo vršiti volju Božiju? Već je pitanje: Koja je volja Božija? Pošto saznamo volju Božiju, vršimo je.

a. Problem: Greh u Životu Vernika

Pretpostavimo sada da je vernik učinio, jednom zauvek, ovaj inicijalni čin potpunog predanja, i nakon što je to učinio, u nekom trenutku kada je trebalo da donese odluku, doneo je pogrešnu odluku i odabrao je da ne vrši volju Božiju. Pitanje je: Koje je sada njegovo stanje? Da li takav sada mora da ponovno preda svoj život? Očigledno, njegov status je da je odstupio od zaveta koji je učinio kada je predao svoje telo da ga Gospod koristi. Greh je sada ušao u njegov život i stanje predanosti je nasilno narušeno.

b. Lek: Obnova

Šta je lek? Lek nije ponovno predanje, na način da moramo da iznova započnemo predan život od samog početka. Lek je obnova, restauracija. Lek je povratak na pravi put. Drugim rečima, počeli smo da hodamo putem predanog života i učinili smo jednom-za-svagda čin predanja, ali kada smo odstupili od svog zaveta, sišli smo sa tog puta. Lek je povratak na put na mesto gde smo sišli. Nema potrebe da idemo na početak i da celi proces započinjemo iznova. Treba da odemo na mesto sa kojeg smo sišli. Nema potrebe da se vraćamo na točku A. Ukoliko smo u svom predanom životu krenuli sa točke A, stigli do B, pa onda do C, ali kada smo došli

na tačku D, sišli smo sa puta, stvar je u tome da se vratimo na put na tačku D i da od tamo nastavimo dalje sa svojim duhovnim životom. To je lek.

To je obnova. Lek nije ponovno predanje; lek je obnova.

c. Način: Ispovediti (Priznati)

Način na koji se obnova čini je priznanje iz I Jovanove 1:9: ***Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde.***

Rezultat će da bude obnova zajedništva. Tako da je to lek: obnova putem priznanja greha.

Svaki vernik je, ili na jednoj strani ove linije predanja, ili je na drugoj strani. Ili smo učinili predanje Gospodu, ili ga nismo učinili. Ukoliko nikada niste napravili predanje iz Rimljana 12:1, to je vaš sledeći korak. Treba da pažljivo proučiš Poslanicu Rimljanima od prvog, do kraja jedanaestog poglavlja, da naučiš šta je Bog učinio za tebe, i da razumeš sve blagoslove ***milosrđa Božijeg***, koje si do sada već primio. Jednom kada to shvatiš, onda primeni Rimljane 12:1, i učini odlučno taj inicijalni čin predanja. Još jednom, svaki vernik je ili na jednoj, ili na drugoj strani predanja. Ili smo predali svoja tela, ili nismo predali svoja tela. Ukoliko ti nisi, sledeći korak u tvom duhovnom životu jeste da učiniš taj čin predanja.

Jednom kada je to učinjeno, započimaš da rasteš u svom duhovnom životu. Ako negde usput isklizneš, nema potrebe da ponovno predaš svoj život; već treba da priznaš svoj greh i da se vratiš natrag na put, i da ustraješ čvrsto na putu u duhovnu zrelost. Jesi li već učinio taj čin predanja? Ukoliko je odgovor „ne”, to je tvoj sledeći korak. Ukoliko je odgovor „da”, uvek je dobro da preispitaš sadašnje stanje predanog života: gde smo, u odnosu na predanje koje smo već učinili? Da li i dalje živimo dosledni tom predanju, ili više ne živimo dosledno tome? Ukoliko više ne živimo dosledno našem predanju, onda je korak koji treba da napravimo, da priznamo i da se vratimo na put. To je obnova; to nije ponovno predanje.

6. Rezultati Predanja

U šestom području, ove teme predanja, govorićemo o dva rezultata. Prvo, Rimljani 12:2 uvode nas u spoznaj, u vršenje, i u uživanje u volji Božijoj. Biće jako teško da razumemo volju Božiju za nas bez ovog čina predanja, jer nemamo prosvetljenje od Duha, koje je neophodno potrebno da bi odredili volju Božiju iz Njegove Reči. Predanje donosi spoznaju volje Božije. Jednom kada primimo spoznaju volje Božije, ono šta sledi je da vršimo volju Božiju. Logičan rezultat predanog života koji poznaje volju Božiju jeste izvršavanje volje Božije. A vršeci volju Božiju znači da uživamo u radosti Božije volje. Uistinu, veliki užitak proizlazi iz vršenja volje Božije.

Drugi rezultat predanja jeste da ono vodi u Duhom ispunjen život, ili Duhom kontrolisan život, o čemu ćemo govoriti sa više detalja u nastavku studije. Upravo čin predanja vodi u drugi rezultat: vodi u Duhom ispunjen, ili Duhom kontrolisan život.

Ovaj inicijalni čin predanja jeste polazna tačka za pobjedu u duhovnom životu. Bez ovog čina predanja nećemo imati konstantnu pobjedu u duhovnom životu. Međutim, sa ovim činom, imamo temelj i polazište za pobjedu u duhovnom životu. Kada Njega učinimo Gospodarem naših života, On postaje naš Gospodar, a mi postajemo Njegovi robovi. Kao naš Gospodar, On ima pravo da očekuje poslušnost, a mi, kao Njegovi robovi, imamo pravo da očekujemo da nas opskrbi sa moći da to živimo. A to je ono šta On i čini, prema Filipljanima 4:19.

B. Pitanje življenja Duhom ispunjenog Života

Druga velika tema koja je uključena u to da učinimo Mesiju Gospodarem naših života ima veze sa onim šta sledi samo predanje; Duhom ispunjen život. I dok se predanje čini jednom, i to jednom-za svagda, Duhom ispunjen život jeste nešto što činimo svakodnevno u našem življenju. Ovu temu ćemo pokriti u tri područja.

1. Službe Duha Svetoga u Odnosu na Spasenje

Prvo područje u ovom življenju Duhom ispunjenog života jeste to da su službe Duha Svetoga, koje On čini u odnosu na spasenje, isto tako jednom, i to jednom-za-svagda. To su stvari koje Duh Sveti čini jednom kada je u životu vernika, i to u vremenu spasenja, i ta dela nisu nešto što se ponavlja. Ima pet takvih službi Duha.

Prva služba jeste delo uveravanja, i u tom delovanju On čini Evandjelje toliko jasnim da um čoveka može da ga razume (Jovan 16:7-11).

Druga služba jeste delo regeneracije. Regeneracija uzrokuje da onaj koji poveruje bude nanovo rođen. U tom trenutku, Mesija ulazi u život vernika. Ova služba je zabeležena u Jovan 3:3-7, i u Titu 3:5-7.

Treća služba jeste prebivanje. Služba prebivanja je kada Duh Sveti dođe i bude u životu vernika, kada Duh Sveti počne da prebiva unutar vernika, baš kao što Mesija to čini u regeneraciji (I Korinćanima 3:16; 6:19; II Timoteju 1:14).

Četvrta služba jeste služba krštenja Duha Svetoga. Kada poverujemo, Duh Sveti nas krsti, uranja nas, u Telo Mesije (I Korinćanima 12:13; Efescima 4:4-6).

Peta služba je pečaćenje. Sa ovom službom zapečaćeni smo u Telo Mesijino, tako da više nikada ne možemo da ispadnemo napolje; ovo je to šta nam daje večnu sigurnost (II Korinćanima 1:21-22; Efescima 1:13-14; 4:30).

2. Službe Duha Svetog u Odnosu na Duhovnu Zrelost

I dok su službe u području spasenja dela koja su učinjena jednom-za-svagda, službe Duha Svetoga u odnosu na sazrevanje su stalne. Ima pet takvih službi.

Prva služba Duha jeste podučavanje duhovne istine (Jovan 16:12-16).

Druga služba se sastoji u tome da nas Duh vodi (Rimljani 8:14).

Treća služba jeste da nam daje uverenje, sigurnost (Rimljani 8:16).

Četvrta služba jeste to da se Duh Sveti moli za nas (Rimljani 8:26).

I peta služba jeste ta da nas Duh Sveti puni Sobom (Efescima 5:18).

Ovih pet službi traju, i ponavljaju se. One su povezane sa duhovnom zrelošću. Zato što su povezane sa duhovnom zrelošću one su direktno uključene u življenje Duhom-ispunjenog života. Ovo je posebno istina za poslednje navedenu službu, tako da ćemo nastaviti sa razradom službe ispunjavanja Duhom Svetim.

3. Punjenje Duhom Svetim

Treće područje je ključni odlomak koji govori o punjenju Duhom Svetim, Efescima 5:18: ***I ne opijajte se vinom, u kojemu je raskalašenost, nego se ispunjavajte Duhom.***

Upravo je ova služba ta koja nas osposobljava da živimo Duhom-ispunjen život koji sledi i proizlazi iz čina predanja.

a. Definicija Punjenja

Govoreći o definiciji, biti ispunjen znači, „biti kontrolisan”. Na isti način na koji je neko ko je pun alkohola kontrolisan od tog istog alkohola, osoba puna Duha pod kontrolom je Duha. Zato, kada govorimo o definiciji, ***nego se ispunjavajte Duhom***, znači, „budite kontrolisani Duhom”. Kako bismo dozvolili Duhu da kontroliše naše živote, našu svakodnevnicu, mora da postoji inicijalni čin predanja naših života Bogu (Rimljani 12:1).

b. Karakteristike Punjenja

Punjenje Duhom ima četiri karakteristike.

Prvo, to je zapoved, jer oblik Grčke reči koja se koristi u Efescima 5:18 jeste imperativ. Stoga, govorimo o zahtevu; obavezni smo Bogu da dopustimo da Duh kontroliše naše živote.

Druga karakteristika jeste da se punjenje ponavlja. Imperativ je u sadašnjem trajnom vremenu, što naglašava ponavljanje te akcije. Punjenje bi trebalo da se događa više puta, ne samo jednom. U Knjizi Dela Apostolska, na primer, učenici su prvo ispunjeni u Delima 2:4, ponovo su ispunjeni u Delima 4:8, i ponovo su ispunjeni u Delima 4:31. Stevan je ispunjen Duhom Svetim u Delima 6:5, a onda ponovo u Delima 7:55. Pavle je bio ispunjen Duhom u Delima 9:17, a onda ponovo u Delima 13:9. Punjenje je nešto što se ponavlja.

Treća karakteristika jeste ta da neko drugi čini samo punjenje. U Grčkom, imperativ u prezentu je pasivan, a to znači da neko drugi obavlja sam čin punjenja; neko drugi vrši kontrolu. U ovom slučaju, Duh Sveti vrši kontrolu, a mi podlažemo sebe toj kontroli u svom svakodnevnom življenju.

Četvrta karakteristika jeste da ispunjenje Duhom proizvodi sličnost Mesiji, jer u nastavku, u poglavljima 5 i 6, u Poslanici Efescima, navedeno nam je šta uključuje Duhom-kontrolisan život, a to upravo znači postajati nalik na Mesiju.

c. Uslovi za Punjenje Duhom

Postoje tri uslova koji imaju veze sa time da se bude ispunjen Duhom.

Prvo, život mora da bude predan; moramo da budemo pokorni kontroli Duha. Ovo uključuje inicijalni čin predanja (Rimljani 12:1), ali i neprestano upravljanje života osobe koja se predala vodstvu Duha u svakodnevnom življenju. Predan život je nužan preduslov. Ukoliko nismo učinili ovaj inicijalni čin predanja, nije moguće da živimo Duhom-ispunjen život.

Drugi uslov je neporaženo hodanje u životnoj svakodnevnicu. Neporažen život znači da živimo dosledno u pobedi nad grehom u našoj životnoj svakodnevnicu (Efescima 4:30). Način na koji se to postiže jeste da reagujemo na **svetlo** iz Reči, da stalno primenjujemo razumevanje koje primamo (I Jovanova 1:7).

Treći uslov jeste zahtev da živimo zavisni o Duhu i to tako da živimo zavisni od onoga šta Duh čini (Galatima 5:15).

Očigledno je da ovi uslovi u sebi uključuju pokornost i poslušnost Reči Božijoj.

d. Rezultati Ispunjenja Duhom

Ispunjenost Duhom će da proizvede pet rezultata.

Prvo, doneće u život sličnost Mesijinom karakteru jer će da proizvodi **plodove Duha** (Galatima 5:22-23).

Drugo, proizvešće obožavanje i slavljenje (Efescima 5:19-20). Želećemo da obožavamo i da slavimo Gospoda. Izvana ćemo da iskazujemo slavljenje **govoreći među sobom u psalmima i hvalospevima i duhovnim pesmama**. Unutar nas, imaćemo stav obožavanja **pevujući i skladajući Gospodu u srcu svom**.

Treći rezultat jeste duh zahvalnosti: davaćemo hvalu ... **svagda i za sve** (Efescima 5:20).

Četvrti rezultat biće podložnost (Efescima 5:21). To ovde uključuje da smo pokorni jedni drugima: žene prema muževima, deca prema roditeljima, zaposleni prema svojim poslodavcima.

Peti rezultat jeste služenje, jer predan, Duhom-ispunjen život, rezultira sa moći da se koriste duhovni darovi.

Kako može osoba da zna da živi Duhom-ispunjen život? Može da zna tako šta će da odgovori na neka pitanja. Prvo, da li ste napravili inicijalni čin predanja iz Rimljana 12:1? Ukoliko je odgovor „da”, onda je drugo pitanje; koliko vi znate, da li ste pokorni Gospodu u svakom području svog života? Ukoliko možete da kažete „da”,

onda uistinu živite Duhom-ispunjen život. Međutim, uvek bi trebalo imati na umu da sutra može da donese neke nove kušnje.

III. PRIMENE MESIJINOG GOSPODSTVA NA NEKA POSEBNA PODRUČJA

Treće veliko područje kada govorimo o Mesijinom Gospodstvu jeste sama primena. Ovaj deo ćemo razlagati u četiri posebna područja: učenje, davanje, molitva, i brak.

A. Učenje

Prvo posebno područje, učenje, razložićemo u pet kategorija.

1. Definicija

U ovoj prvoj kategoriji, učenje ćemo najbolje definisati kao odnos čoveka prema Ješui Mesiji u tri različita segmenta: kao učitelju, kao gospodaru, i kao Gospodu.

2. Korišćenje Reči „Učenik”

Očigledno je da postoji jedna progresivnost u značenju same reči kada govorimo o ovoj drugoj kategoriji, jer tamo gde Biblija govori o učenicima nalazimo tri nivoa učenja. Reč sama po sebi znači „onaj koji uči”.

a. Znatizeljni Učenik

Prvi nivo učenja odnosi se jednostavno na one koji su znatizeljni. To su oni koji se pominju u Matej 5:1: ***A ugledavši mnoštvo, uzađe na goru. I kad sede, pristupe mu učenici njegovi.***

Nešto kasnije u Matej 13:2 kaže: ***I skupi se oko njega veliko mnoštvo, tako da je on morao da uđe i da sedne u čamac. On sede, a sve ono mnoštvo stajalo na obali.***

Treći odlomak koji govori o ovoj kategoriji je Jovan 8:31: ***Stoga je Isus govorio Judejima koji su mu poverovali: 'Ako vi ostanete u reči mojoj, uistinu ste moji učenici.'***

Ljudi o kojima se govori u ovim stihovima su ti znatizeljnici. U ovom trenutku oni su jednostavno oni koji uče, koji žele da saznaju ko je Ješua, ili ko On tvrdi da jeste. U ovom trenutku oni su baš poput učenika u školi. Za sada, ovo je za njih jedna intelektualna potraga. Članovi ove grupe još uvek nisu odreagovali na jedan od dva načina na Ješui tvrdnje. Prvi nivo učenja je jednostavno znatizeljca, to su oni koji uče, intelektualni tragači, i ništa više od toga.

b. Uvereni Učenik

Drugi nivo učenja jeste za one koji su uvereni; uvereni učenici. Ova kategorija se pominje u Jovan 2:11: ***Time započe Isus znake u Kani Galilejskoj i objavi slavu svoju te uzverovaše u njega učenici njegovi.***

Kada osoba pređe iz stanja da je samo znatiželjna u stanje da je uverena, ta osoba se kreće sa prvog nivoa učenja na drugi nivo učenja. Takav veruje činjenice; uveren je u istinu koja se tvrdi. U ovom slučaju, oni su bili uvereni u istinitost Njegovih tvrdnji da On jeste Mesija.

c. Predani Učenik

Postoji i treći nivo učenja, i to nivo koji uistinu uključuje Mesijino Gospodstvo. To je predani učenik. To je osoba koja je pronašla činjenice, poverovala ih i spašena je, sada je učinila predanje i predala je svoj život toj istini. O takvoj vrsti učenika nam se govori u Matej 16:13-16: ***I došavši u krajeve Kesarije Filipove, Isus zapita učenike svoje govoreći: 'Šta za mene - Sina Čovečjega - kažu ljudi, ko sam?' A oni rekoše: 'Jedni da si Jovan Krstitelj, drugi pak da si Ilija, a treći da si Jeremija ili jedan od proroka.' Reče im: 'A što vi za me kažete, ko sam?' A Simon Petar, odgovorivši, reče: 'Ti si Hristos, Sin Boga živoga.'***

Još jedan odlomak o ovom nivou učenja jeste Jovan 6:66-68: ***Od tog vremena mnogi od njegovih učenika odstupiše te više nisu išli s njim. Stoga Isus reče Dvanaestorici: 'Zar i vi hoćete da odete?' Odgovori mu nato Simon Petar: 'Gospode, kome da idemo? Ti imaš reči večnog života.'***

U ovom odlomku mi zapravo čitamo o dve različite grupe učenika: oni koji su jednostavno uvereni ali više Ga neće slediti, možda su ovo bili i znatiželjni, ali ovi preostali, jedanaestorica, jesu treći nivo učenika. Oni su predani; oni će se čvrsto držati Ješue bez obzira na sve, jer oni znaju da On ima ***reči večnog života.***

Tako da vidimo da postoje tri nivoa učenja: oni koji su samo znatiželjni, koji uče; oni koji su uvereni, ali nisu predani tome u šta su uvereni; i predani, učenici potpuno predani uverenju i nauku. Oni koji jesu učinili ovaj čin predanja i žive Duhom-ispunjen život ulaze u ovu kategoriju predanih učenika. To je istinsko učenje. To je potpuno predanje. To je ono što uistinu pokazuje da je Mesija postao Gospod i Gospodar jednog života; i da ta osoba živi Duhom-ispunjen život.

3. Zahtevi Učenja

U trećoj kategoriji učenja govorićemo o zahtevima koje postavlja učenje, a koje nalazimo u tri odlomka. Prvi odlomak, u Mateju 16:24-26, nas uči da učenik mora da kaže ne samom sebi i mora ***da uzme svoj krst,*** a to znači da mora da bude voljan da bude odbačen, čak na način kako je sam Mesija bio odbačen. Drugi odlomak je u Luka 14:27, i taj odlomak isto tako naglašava da osoba mora da se poistoveti sa Mesijinim odbacivanjem. Treće, Luka 14:33, uči da učenje uključuje potpuno odricanje, pre svega, od samog sebe.

Zahtevi učenitva znače da mi više nemamo vlast nad svojim životima. Mesija je sada Gospod i Gospodar naših života: On nas kontroliše i mi se u potpunosti poistovećujemo sa Njim. Mi smo u potpunosti poistovećeni sa Njegovim odbacivanjem i mi se u potpunosti odričemo svega šta može da postane centar naših života umesto Njega.

4. Sredstva Pomoću Kojih se Postaje Učenik

Govoreći o četvrtoj kategoriji učenitva, u tri odlomka nalazimo sredstva uz pomoć kojih se postaje učenik.

a. Matej 11:28-29

Prvi odlomak naglašava dva koraka. Prvi korak je **uzmite jaram moj**. „Uzimanje Njegovog jarma” znači da postanemo Njegovi učenici. Postati Njegov učenik znači predati svoj život Njemu jednom-za-svagda. Drugi korak je **učite od Mene**. Ovo je sredstvo: učiti od Njega i postajati sve više intimno upoznat sa Njim. Mi sve više učimo o Njemu onda kada On jeste Gospod i Gospodar naših života, a mi smo Njegovi učenici jer smo učinili potpuno predanje.

b. Jovan 8:30-32

Drugi odlomak uči da postati Njegov učenik znači da prebivamo u Mesijinom naučavanju. Ješua je rekao: **Ako vi ostanete u reči mojoj, uistinu ste moji učenici**. „Ostati u reči”; „Prebivati u reči”; znači „poznavati Njegovu Reč, slediti je i biti joj poslušan”. Poslušnost je ono ključno šta obeležava učenika.

c. Luka 9:57-62

Treći odlomak naglašava da postati učenik uključuje tri stvari. Prvo, „izračunati troškove”. Ne činite predanje na brzinu, niti olako, bez promišljanja. Izračunajte troškove, razumevajući da čineći ovo predanje ostajemo bez bilo kakve garancije za zemaljske udobnosti. Izračunajte troškove toga da postanete učenikom, jer je strašna stvar učiniti predanje i ne proživeti ga do samog kraja, nego odustati. Drugo, jednom kada smo doneli odluku, ne bi smelo da bude odlaganja u tome da je provedemo. Jednom kada ste doneli odluku, učinite to smesta. I potom treće, kada se jednom započne na putu učenitva više nema povratka, nema okretanja, jer to bi bilo otpadništvo.

5. Veliko Poslanje

U petoj kategoriji učenitva, Veliko Poslanje iz Matej 28:18-20, nije evangelizacija, već učenitvo. U Grčkom tekstu ima samo jedan imperativ, a to je **učinite učenicima**. Potom imperativ slede tri glagolska radna prideva: idite, krstite, učite. To nam objašnjava tri elementa kojima se prave učenici: prvo, idite znači

„evangelizirajte”; drugo, krstite one koji poveruju; i treće, učite ih da vrše sve šta je Gospod zapovedio jer je poslušnost ključna oznaka učenika.

B. Davanje

Davanje je drugo posebno područje u kojem se primenjuje Mesijino Gospodstvo. Postoji pet odlomaka u Pismima koji uče o davanju i o odnosu davanja sa Gospodstvom Mesije.

1. I Jovanova 3:17

U prvom odlomku uči nas se da je deljenje materijalnih dobara koje imamo, sa drugim vernicima koji su u potrebi i nemaju, dokaz duhovnog života.

2. II Korinćanima 8:1-5

Drugi odlomak uči da vernici treba da podupiru službe i one koji služe u njima finansijskom pomoći. Ako vernik ne daje svoju podršku službama, ili službenicima u tim službama, takav nije u podložnosti Mesijinom Gospodstvu u ovom području života.

3. Galatima 6:6

Treći odlomak uči da je onaj koji prima duhovna dobra od učitelja obavezan da sa tim učiteljem podeli svoja materijalna dobra. Ukoliko si podučen Pismima kroz službu crkve, ili preko učitelja veronauka, ili preko službe radio evangelizacije, a ne daješ finansijsku podršku onima od kojih si primio dobra, onda se ne podlažeš Mesijinom Gospodstvu u tom području svog života.

4. I Korinćanima 16:1-2

Četvrti odlomak uči nas četiri stvari o davanju.

a. Davanje se Zahteva od Svih

Prvu stvar koju ovaj odlomak uči jeste da se davanje zahteva od svih, jer kaže: **neka svaki od vas**. Od svakog vernika se zahteva da daje.

b. Davanje Treba da Bude Srazmerno

Drugo, uči nas da davanje treba da bude srazmerno: srazmerno onome koliko nas je Bog obogatio. Nema desetka za vernika Novog Zaveta. Desetak je bio samo za vreme Mojsijevog Zakona; desetak nije deo Zakona Mesije. Međutim, ukoliko ćemo praktikovati Gospodstvo Mesije, moramo da učimo da praktikujemo Duhom-

ispunjeno davanje. Možda će ponekad biti moguće da se da samo devet procenata, drugi put možda jedanaest, ponekad možda devedeset procenata. Zapravo, desetak iz Starog Zaveta uopšte nije deset procenata; radi se o dvadeset dva procenta, ukoliko neko želi da sabere sva tri desetka zajedno.

Davanje vernika mora da bude srazmerno, i to srazmerno tome koliko i kako ga je Gospod obogatio. Temeljeno na tome koliko je Bog učinio da ti imaš, ti treba da odvojiš na stranu određeni iznos novca, bez obzira da li je to deset, pedeset, ili devedeset procenata, da odvojiš za delo Gospodnje.

c. Davanje Treba da je Lična Stvar

Treća stvar koju nas uči ovaj odlomak o davanju jeste da bi to trebalo da bude lični polog: ***kod sebe stavlja na stranu***. Grčka reč koja se ovde koristi znači „uskladištiti”, ili „staviti u riznicu”. Povratni je oblik, što znači „sam sebi”, i radi se o ličnom pologu, ne o nekom javnom depozitu, poput crkvene blagajne. Drugim rečima, ovde nam se govori o ličnom, privatnom fondu u koji se sprema novac za Gospoda, i iz kojeg se posle distribuira za različite svrhe, već prema tome kako osobu čiji je to polog vodi Duh.

Hajde da pretpostavimo da naša porodica ima dva različita tekuća računa. Jednog stalno koristimo, sa njega plaćamo račune za hranu, za automobil, režije za stan, i tako dalje. Imamo i drugi tekući račun kojeg smo nazvali „Račun za Boga”. Stavljamo Božiji novac na taj račun i ono šta stavimo tamo nikada ne koristimo za naše lične potrebe. Nikada! Od trenutka kada je tamo stavljen, taj novac je Božiji, i mi vođeni Duhom, raspoređujemo taj novac da bismo podržali različite službe.

Postoje razni načini pomoću kojih može da se ispuni ovaj deo, ali u pitanju mora da bude lični, privatni polog, nekakve vrste. „Da stavi kod sebe na stranu”, ne isključuje redovne oblike davanja, poput održavanja neke službe u nekoj od zajednica. Niti je ovde isključeno davanje zaveta, jer Korinćani su učinili zavet, u II Korinćanima 8:10-11. Trebalo bi da uvek bude spreman određeni iznos novca u toj riznici da bi se moglo dati tamo gde Duh usmeri i pokaže, a najbolji način da se to postigne jeste putem ličnog depozita.

d. Davanje Treba da je Periodično i Organizovano

Četvrta stvar kada govorimo o davanju jeste da bi ono trebalo da bude i periodično, i organizovano: ***svakog prvog dana u sedmici***. Polaganje na mesto gde to čuvamo ne bi trebalo da bude neorganizovano, niti neredovno, već ***svakog prvog dana u sedmici***. Posmatrano sa perspektive Pavla koji je Jevrej, ovo je značilo, bilo kada od Subote naveče do Nedelje naveče. ***Svakog prvog dana u sedmici***, trebalo bi da sednemo i pregledamo kako nas je Bog finansijski obdario. Tada, temeljeno na tome kako nas je On finansijski obdario, trebalo bi da deo tog iznosa, koji god da je to procenat, stavimo na stranu u nekakvo privatno spremište pologa. Potom, kada nam Duh pokaže, uzmemo sa tog računa i podržimo delo Gospodnje.

5. Rimljanima 15:25-27

Peti odlomak o davanju ističe da bi u našem misionerskom davanju trebalo da sledimo princip: **prvo Judejinu** (Rimljani 1:16). Zato što su Pagani postali sudionici Jevrejskih duhovnih blagoslova, znači da sada Pagani imaju obavezu da dele materijalna dobra sa Jevrejskim vernicima.

Ovo su različiti načini kako se Mesijino Gospodstvo primenjuje u području davanja.

C. Molitva

Treće posebno područje na koje se primenjuje Mesijino Gospodstvo jeste molitva. Najbolji odlomak za ovo jeste Luka 11:2-4, i taj odlomak ističe šest stvari koji imaju veze sa Mesijinim Gospodstvom u odnosu na molitvu.

Prvo, sve molitve bi trebalo da budu upućene Bogu Ocu, ne Sinu, niti Duhu Svetom.

Drugo, treba da posvećujemo Boga: **sveti se ime tvoje**.

Treće, treba da molimo za Plan i Program Carstva, koji su delo Božije. Kako znamo iz proroštava da Carstvo treba da dođe, možemo da budemo potpuno sigurni da će i da dođe. Zato, treba da molimo da Carstvo dođe. Deo Programa Carstva je spasenje, tako da treba da molimo i za evangelizaciju i za misije.

Četvrto, treba da molimo za naše lične potrebe, jer to snažno naglašava našu zavisnost o Bogu. Ovo može da izgleda kao da sitničarimo, ali ovo pokazuje našu zavisnost o Mesijinom Gospodstvu. Ovo je način na koji se Mesijino Gospodstvo primenjuje na naš molitveni život.

Peto, treba da priznajemo svoje grehe kako bi mogli da obnovljamo naš porodični odnos sa Bogom Ocem. Upravo na ovoj tački, posredstvom ispovedanja greha, mi preispitujemo stanje naše predanosti, kao i stanje naše punine, da bismo bili sigurni da smo i dalje na putu predanog života, da je predani život i dalje način na koji živimo.

Šesto, treba da se molimo i za duhovno ratovanje.

D. Brak

Četvrto posebno područje na koje se primenjuje Mesijino Gospodstvo jeste brak. Brak, verovatno više od bilo čega drugog, jeste preslika Mesijinog Gospodstva. Baš kao što je suprug Gospodar žene, tako i Mesija treba da bude Gospodar vernika (Efescima 5:22-23). U primenjivanju Mesijinog Gospodstva na brak, možemo da istaknemo pet stvari koje se temelje na ovom odlomku.

Prvo, supruga se predaje Gospodstvu svog supruga u meri u kojoj je ona voljna da se podloži Gospodstvu Mesije.

Drugo, nepodložna supruga je u pobuni protiv Gospodstva Mesije. Ukoliko je supruga u pobuni protiv supruga, ona se samim time buni protiv Boga. To je jednostavno tako.

Treće, razlog zašto bi trebala da bude prisutna ova podložnost je ljubav Mesije.

Četvrto, suprug je obavezan da voli svoju suprugu u njenom podčinjenju, ne da je prisiljava da se podčini. Prisiljavati ženu da se podčini sa lošim načinima, rečima, ili fizički, pobuna je protiv Mesijinog Gospodstva. Suprug koji zlostavlja suprugu nije u podložnosti Mesijinom Gospodstvu. To je jednostavno tako. Suprug koji ne voli svoju suprugu ne voli ni Gospoda.

I peto, suprug treba da da sve od sebe da svoju ženu dovede do što boljeg i savršenijeg u području njenih darova i talenata.

Ovim zaključujemo našu studiju o Mesijinom Gospodstvu.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2017.